

Bilag til bet. o. lovf. vedr. afgift af stenkul m.v.

ses, at der er tale om tilbagevirkende kraft. Loven baserer sig på kontrakter, som var gældende 1. juli 1998. Mange ændringer af skattelovene vil gribe ind i allerede eksisterende retsforhold. På købstidspunktet for en bil vil det fremtidige afgiftsniveau jo heller ikke være kendt eller blive fastfrosset på det niveau, som var gældende på købstidspunktet.

Dernæst skal det erindres, at der er tale om et forslag, som sikrer mod betaling af afgift både i forbindelse med produktion og forbrug af el. Der ligger således ikke nogen stramning i forslaget i forhold til gældende regler.

Det må således afvises, at der på nogen måde er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

3. Forfatningsretlige overvejelser om det foreliggende lovforslag

Det anføres i dette afsnit, at det i fremsættelsestalen til forslaget er anført, at det i øvrigt fuldstændigt fastholder den praksis, som er fastlagt af myndighederne på grundlag af gældende lovgivning. Lovgivningsmagten synes herved med virkning for de centrale kraftvarmeværker at have afgjort den uoverensstemmelse, der består mellem A/S Midtkraft og Skatteministeriet, idet det med loven fastslås, at kontraktsindholdet pr. 1. juli 1998 udgør den korrekte fortolkning af indholdet i kulafgiftslovens § 7, stk. 1. Der henvises til Højesterets dom i Tvindsagen.

Dernæst anføres det synspunkt, at når forslaget opretholder gældende ret, må også parternes indgåede aftale 1. januar 1999 være gældende ret.

Kommentar: Der er efter min opfattelse tale om en grov fordrejning af de faktiske kendsgerninger, når det helt forties, hvad der er anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om netop dette forhold. Landsskatteretssagen drejer sig om kraftvarmefordelens placering i afgiftsmæssig henseende. Jeg citerer fra side 5 i lovforslagets bemærkninger:

»Som nævnt er der ikke noget ønske om at ændre den allerede gældende praksis om den afgiftsmæssige behandling af kraftvarmefordelen. Skatteministeriet vil derfor også acceptere, at en endelig dom, som underkender Skatteministeriets synspunkt om kraftvarmefordelens placering i afgiftsmæssig henseende, medfører en forpligtigelse for afgiftsmyndighederne til at genoptage og ændre andre afgiftsansættelser, svarende til den ansættelse, hvor myndighederne blev underkendt.«

Der foreligger altså en helt klar tilkendegivelse fra regeringen om, at der ikke med forslaget på nogen måde tilsigtes at gribe ind i den verserende klagesag, og at der yderligere gives et tilsagn om genoptagelse af andre lignende sager, hvis Skatteministeriet bliver underkendt ved en endelig afgørelse.

Det har været af afgørende betydning for regeringen at understrege netop det modsatte af det, som fremføres fra Aros Advokater. Der tilsigtes med det foreliggende forslag alene en fastholdelse af gældende regler og praksis. Underkendelse af Skatteministeriet i sin opfattelse heraf, er der netop med dette lovforslag og de tilsagn, der er givet i bemærkningerne, ikke skabt en ny retstilstand, som forhindrer genoptagelse af afgiftsbetalinger efter 1. juli 1999. En ny retstilstand kan i givet fald først etableres med det lovforslag, som regeringen vil søge tilslutning til i det nye folketingsår.

I lovforslaget er det præciseret, at det som hovedregel er kontrakterne, som var gældende pr. 1. juli 1998, som danner udgangspunkt for afgiftsfritagelsen af brændslerne. Der er i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, redegjort for baggrunden for denne bestemmelse, der ikke ændrer på principperne for f.eks. kraftvarmefordelens afgiftsmæssige placering.

Aftaler indgået efter den 1. juli 1998 er naturligvis gældende mellem parterne. Det ændrer forslaget ikke på. Men i afgiftsmæssig henseende skal der i de tilfælde, som er omfattet af lovforslaget, tages udgangspunkt i den gældende kontrakt pr. 1. juli 1998 for at finde størrelsen af de fritagne brændselsmængder.

4. Vilkårlig byrdefordeling

Det anføres i dette afsnit, at lovforslaget vil give anledning til vilkårlig byrdefordeling, da lovforslaget bygger på mange individuelle forskelle (kontrakter). Det anføres med henvisning til Alf Ross, at lovgivningen skal være bestemt ud fra almene, saglige kriterier.

Kommentar: Afgiftsbelastningen af de centrale kraftvarmeværker har allerede på grund af særbestemmelser i lovgivningen været særlig gunstig for et mindre antal (17) værker omfattet af det såkaldte bilag til loven og nævnt ved navn i dette bilag. Jeg er helt enig med Aros Advokaterne i, at den særstilling, som disse værker har haft i afgiftsmæssig henseende, ikke er hensigtsmæssig, og regeringen vil som nævnt allerede til